

क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥ ऊषवानूषरेद्वावप्यन्यलिङ्गैः स्थलं स्थली ।
 समानौ मरुधन्वानौ द्देखिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥ त्रिष्वथो जगती लोको
 विष्टपंभुवनं जगत् । लोकोऽयं भारतं वर्षं शरवत्यास्तु योऽवधेः ॥ ६ ॥
 देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्य उदीच्यः पश्चिमोत्तरः । प्रत्यनोस्ते च देशः
 स्यान्मध्यदेशस्तु मध्यमः ॥ ७ ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विंध्य
 हिमागयोः । नोवृज्जनपदो देशविषयो तूपवर्तनम् ॥ ८ ॥ त्रिष्वगो
 कान्न उप्रयेन द्वात्रिंशल इत्यपि । कुमुदान् कुमुदप्रायेवेतस्वान् वज्रवे
 तस ॥ ९ ॥ शादलः शादहरिते सजंवाले तु पंकिलः । जलप्रायमनूपं
 स्यात्पुंसिकच्छस्तथाविधः ॥ १० ॥ स्त्रीशर्करा शर्करिलः शर्करः शर्करा
 वति । देश एवादिमावेव मुन्नेयाः सिकतावति ॥ ११ ॥ देशे न द्युमुवृष्ट्य
 मुसम्पन्नव्रीहिपालितः । स्यान्नदीमातृको देवमातृकश्च यथाक्रमम् ॥ १२ ॥
 सुरसिदेशे राजन्वानस्यात्ततोऽन्यत्र राजवान् । गोष्ठंगोस्थानकं जतुगो
 स्थीनं भूतपूर्वकम् ॥ १३ ॥ पर्यन्तभूः परिसरः सेतुरलौ स्त्रियां पुमान् । वा
 मलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुन्नपुंसकम् ॥ १४ ॥ अयनं वर्त्ममार्गाश्च पन्था
 नः पदवीस्तितिः । सरणिः पद्धतिः पट्टावर्त्मन्येकपदीति च ॥ १५ ॥ अति
 पन्थाः सुपन्थाश्च सत्यश्चार्चितेऽध्वनिः । व्यध्वेदुरध्वे विपथः कदध्वाका
 पथः समाः ॥ १६ ॥ अपन्थास्त्वपथं तुल्ये शृंगाटकचतुःष्यथे । प्रानारं
 दूरशून्योऽध्वाकानारं वर्त्मदुर्गमम् ॥ १७ ॥ गव्यूतिः स्त्रीक्रोशयुगं न स्वः

अमर
भू १